

Kim

(maatwerker verpakking)

**Inspringen voor
anderen, dansen
door het leven**

 Lidwina

Ze danst graag. Gaat om de twee weken bowlen. Ze houdt van volleybal spelen, op vakantie gaan met haar huisgenoten en fietsen naar het werk. Gezellig samen tv kijken. Lekker eten. Vriendschap. En muziek! Voor Kim Peeters is er veel wat het leven de moeite waard maakt. Een wandeling in de natuur, met vrienden. Een schoon kleedje gaan kopen met haar papa. Uitkijken naar de groepsvakantie, dit jaar met de vlieger naar Spanje. Grapjes maken en de slappe lach krijgen op haar vertrouwde werkpost in gebouw 3 bij Lidwina. Of meegaan als inspringer bij klanten als Nike ELC en Flanders Food Productions. Kim leeft graag, houdt van haar werk en van de mensen om haar heen.

Een leven samen met anderen

Ik ontmoet Kim op een zomerse vrijdag in juni. Gisteren gebeurde er iets wat heel moeilijk was. Collega Jef voelde zich plots niet goed en viel bewusteloos op de grond. De ziekenwagen moest komen en nam Jef mee. Kim was er helemaal ondersteboven van. Een dag later moet ze nog altijd een beetje bekomen. Vertellen helpt. Het gaat al wat beter met hem, hoorde ze vandaag. De dokters onderzoeken nog wat er met Jef aan de hand was. 'Zijn fiets staat nog op het werk...maar dat is niet erg hé', zegt ze.

Ik: 'Collega's zijn belangrijk voor jou hé, Kim?'
Kim: 'Ja. Mijn huisgenoten ook hoor!'

Kim woont in een huis van vzw Den Brand. Samen met vier huisgenoten trekken ze hun plan. Overdag met begeleiding, 's avonds onder elkaar. In 't weekend en tijdens vakantieperiodes doen ze leuke dingen samen. Zoals bowlen. Of wandelen. Ze helpt koken en doet samen met een huisgenoot de was. Elke week kiezen ze samen het menu. Af en toe zitten ze samen om plannen en afspraken te maken. Ze vieren samen verjaardagen. Zoals in een gezin. Een bijzonder gezin, met vier mannen en Kim als enige dame in het gezelschap. Geen probleem, lacht ze. 't Gaat heel goed onder ons.'

Inspringer

Vier dagen per week smeert ze al vroeg op de dag haar boterhammen en springt om half acht op de fiets, richting Lidwina. Vaste stek is de ploeg van (monitrice) Heidi, in gebouw 3. Kaarten sorteren en inpakken, rijst verpakken, koekjes in doosjes stapelen. Op andere dagen stapt ze in de bus naar Nike ELC in Tessenderlo of naar Flanders Food Productions in Lommel, door Lidwina-medewerkers 'De Kaas' genoemd. Dan werkt ze mee met een ploeg waar extra hulp nodig is of collega's ziek zijn. Schoendozen plooien, kleding stickeren, kaas verpakken: ze deed het allemaal al. Afwisseling is leuk, vindt ze.

Kim: 'ik ben een soort inspringer bij Lidwina. Dan werk ik hier in Mol, en dan weer eens ergens anders.'

Ik: 'Een vliegende helper ben jij hé. Hoe zou dat komen, denk je, dat ze dat aan jou vragen?'

Kim: 'Ik kan lang rechtstaan. Sommige andere collega's kunnen dat minder.'

Ik: 'Dan moet je je altijd ook weer aanpassen aan de ploeg en het werk, toch?'

Kim: 'Ja. Maar dat kan ik goed. Ik leg graag contact met mensen. Ik voel me snel thuis in een nieuwe groep. En ik doe van alles graag.'

Geen stress alstublieft

Er wordt natuurlijk hard gewerkt. Collega's doen wat ze kunnen. En er moet al eens gelachen worden. Kim: 'Met mopjes, of met zotte dingen die collega's doen. Dan kunnen we niet meer van het lachen. En dan zegt Heidi 'Allez mannen, voortdoen'. Maar ze moet er zelf ook mee lachen.'

Ik: 'En heb je soms ook stress, Kim?'

Kim: 'Als ik te laat wakker wordt. Dan ben ik bang dat ik te laat ga komen. Dan stress ik wel een beetje. Zeker als ik met de bus naar Nike of De Kaas moet.'

Ik: 'En wat gebeurt er dan?'

Kim: 'Dan doe ik gewoon een beetje sneller. Ik ben nog nooit te laat gekomen.'

Ik: 'En ruzie, geeft dat ook stress?'

Kim: 'Daar hou ik mij ver van weg. Dat lossen de monitoren wel op.'

Gewoon, goed leven

Om half vijf fietst Kim weer de andere kant uit. Naar huis. De fiets gaat in de garage, werkschoenen uit en pantoffels aan. Kim komt thuis, groet haar huisgenoten, loopt de trap op om haar rugzak weg te zetten en kousen uit te trekken. Ze frist zich op en schuift mee aan tafel. Na de afwas is het tv-tijd: Buurtpolitie, het Nieuws, Lisa, Familie en Wittekerke. Elke dag eenzelfde ritme. Elke dag gezellig samen met vijf. Tot het tijd is voor rust, want morgen is er weer een dag.

Ik: 'Het klinkt alsof jij heel gelukkig bent.'

Kim: 'Ja, da's waar. De begeleiders zeggen dat ook altijd. En dan zie ik hen stralen.'

Goed leven is blij zijn met hoe het is. Met vriendschap en grapjes. Met tof werk en een gezellig huis. En met vooruitzichten

die blij maken. De corona is bijna gedaan. Dan kan er weer wat meer. Dichter bijeen zijn op het werk bijvoorbeeld. Uitkijken naar de reis naar Spanje. Aftellen naar een personeelsfeest, want dat is er vorig jaar niet van kunnen komen. Breed glimlachend vertelt Kim over Willy Sommers, Luc Steeno, de Romeo's, Sam Gooris, Laura Lynn. Grote artiesten die een zaal vol Lidwina-medewerkers aan het zingen, dansen en springen brachten.

Kim straalt. De herinnering aan het feest lijkt een ritme in haar lichaam los te maken. Zachtjes wiegen haar schouders heen en weer. Wie zou er dit jaar op het podium staan?

Laat de muziek maar komen.

Het heeft nu lang genoeg geduurd.

Liever luisteren dan lezen? Beluister onze podcastserie
CONTENTEMENT op lidwina.eu/straffe verhalen

Fotografie: Duizend Woorden

In gesprek met Kim Peeters

Kim Peeters is 38. Ze groeide op in Dessel. Na het droevige overlijden van haar mama woonde ze een tijdje bij haar grootouders. Later verhuisde ze naar een project van beschermd wonen van vzw Den Brand, waar ze samen met vier huisgenoten een woning deelt. Familie is heel belangrijk voor Kim.

Op een vrijdag in september – het precieze jaar weet ze niet meer – is Kim begonnen bij Lidwina. In het begin had ze daar niet zoveel zin in, maar haar grootouders konden haar overtuigen. Kim werkt vier blije dagen per week. Middenin de week, op woensdag, heeft ze een dagje vrij. En dat past prima. Het breekt de werkweek, brengt wat rust en nieuwe energie.

Auteur / Griet Bouwen, Zinspeling bvba